

Nr 103.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; given Stockholms slott den 22 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Lyberg.

Förslag

till

Förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Häri genom förordnas som följer:

Inledande bestämmelse.

1 §.

Till staten skall erläggas inkomst- och förmögenhetsskatt enligt i denna förordning givna bestämmelser.

Angående taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas i gällande taxeringsförordning.

Skattepliktig inkomst.

2 §.

Om vad som är att hänföra till skattepliktig inkomst, så ock om beräkning av sådan inkomst, därom skall gälla vad i 17—44 §§ kommunalskattelagen är stadgat, dock med följande undantag:

till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet hänföres vad som tillflutit den skattskyldige genom restitution av allmänna skatter, för vilka avdrag åtnjutits vid tidigare års taxeringar;

vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet, inkomst av annan fastighet eller inkomst av rörelse får icke frånräknas det inkomstbelopp, som skall anses beskattat genom fastighetsskatt, och skall i följd härav såsom inkomst av förvärvskälla, som nu sagts, anses den enligt de i kommunalskattelagen meddelade bestämmelser beräknade nettointäkten.

3 §.

Bestämmelserna i 3 §, 4 § andra stycket samt 64—67 §§ kommunalskattelagen skola äga motsvarande tillämpning vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Likaledes skola, i den mån bestämmelserna i kommunalskattelagen skola tillämpas vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt, anvisningarna till kommunalskattelagen i motsvarande delar lända till efterrättelse.

4 §.

1 mom. Från sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomster från olika förvärvskällor får avdrag ske för

underskott, som förutom i fall, varom i 31 § förmäles, uppkommit vid beräkning av skattskyldigs inkomst från annan förvärvskälla än dels icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri, dels ock fastighet och rörelse i utlandet;

allmänna skatter, som av den skattskyldige under beskattningsåret här i riket erlagts, med undantag av kronoutskylder.

Skattskyldig, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, äger jämväl njuta avdrag för periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning samt för avgifter för pensionsförsäkring och för annan pensionsförsäkring, allt i den omfattning, som i 46 § 2 mom. kommunalskattelagen sägs.

2 mom. Gift kvinna äger ock, där sådana förhållanden äro förhanden, som i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen angivas, tillgodonjuta avdrag, som där sägs.

5 §.

Sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomster från olika förvärvskällor, minskat i förekommande fall med avdrag, som i 4 § omförmälas, utgör *taxerad inkomst*.

Skattskyldighet för inkomst.

6 §.

1 mom. Skyldighet att erlagga skatt för inkomst åligger, såframt ej annat föreskrives i denna förordning eller i särskilda bestämmelser, meddelade i den ordning, 29 och 30 §§ angiva:

a) fysisk person:

för tid, under vilken han varit här i riket bosatt:

för all inkomst, som av honom här i riket eller å utländsk ort förvärvats; samt

för tid, under vilken han ej varit här i riket bosatt:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits;

för härifrån uppbyren, genom verksamhet här i riket förvärvad inkomst av tjänst;

för härifrån åtnjuten royalty och ersättning för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt;

för vinst å icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller härstädes befintliga tillbehör till sådan fastighet eller rörelse;

för vad som tillflutit den skattskyldige genom restitution av allmänna skatter, för vilka avdrag åtnjutits vid tidigare års taxeringar; samt för inkomst genom utdelning å aktier, lotter i solidariska bankbolag, kommanditlotter och andelar i ekonomiska föreningar, såvitt företagen äro svenska;

b) svenska aktiebolag, solidariska bankbolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att avstå sin vinst, ekonomiska föreningar, samfund, stiftelser, verk, inrättningar och andra inländska juridiska personer, därunder inbegripna ägare av för gemensamt behov avsatta så kallade besparingsskogar, häradsallmänningar samt andra likartade samfälligheter, som förvaltas självständigt för delägarnas gemensamma räkning:

för all inkomst, som av dem här i riket eller å utländsk ort förvärvats;

c) utländska bolag:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits;

för härifrån åtnjuten royalty och ersättning för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt;

för vinst å icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller härstädes befintliga tillbehör till sådan fastighet eller rörelse;

för vad som tillflutit den skattskyldige genom restitution av allmänna skatter, för vilka avdrag åtnjutits vid tidigare års taxeringar; samt

för inkomst genom utdelning å aktier, lotter i solidariska bankbolag, kommanditlotter och andelar i ekonomiska föreningar, såvitt företagen äro svenska.

2 mom. Vanliga handelsbolag, enkla bolag och rederier taxeras icke, utan hänföres deras inkomst till de särskilda delägarnas inkomst med belopp, som för en var motsvarar hans andel av bolagets eller rederiets inkomst. Ej heller skall så kallat gruvbolag taxeras, utan skola dess delägare taxeras en var för den inkomst, han åtnjutit av bolagets verksamhet.

Kommanditbolag skall för den del av bolagets inkomst, som belöper å kommanditdelägarna, taxeras i enlighet med vad om aktiebolag är sagt, varemot den del av kommanditbolagets inkomst, som belöper å de solidariska delägarna, fördelas till beskattning dem emellan på sätt om handelsbolag är stadgat.

3 mom. Avlider skattskyldig, skall för det beskattningsår, då dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom taxeras såväl för inkomst, vilken den avlidne haft, som för inkomst, vilken ingått till dödsboet efter dödsfallet, och skall därvid för dödsboet tillämpas vad som enligt bestämmelserna i denna förordning skolat gälla för den avlidne.

7 §.

Från skattskyldighet frikallas:

a) medlem av konungahuset:

för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital;

b) utlänning eller i utlandet bosatt svensk medborgare, vilken givit eller medverkat vid offentlig föreställning, som avses i gällande förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter:

för inkomst av föreställning, för vilken dylik avgift utgjorts eller beträffande vilken befrielse från avgift jämlikt särskilt stadgande i samma förordning åtnjutits;

c) staten:

för all inkomst;

d) landsting, kommuner och andra menigheter ävensom hushållnings-sällskap:

för all inkomst;

e) kyrkor, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, sjukvårds- och barmhärtighetsinrättningar jämte andra fromma stiftelser ävensom stipendiefonder, pensionsanstalter, som icke äro understödsföreningar eller bolag, sjukkassor, understödsföreningar, vilka icke äro pliktiga att årligen försäkringstekniskt beräkna sin försäkringsfond, Sveriges allmänna hypoteksbank, konungariket Sveriges stadshypotekskassa, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer, hypoteksföreningar, järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare, sådana ömsesidiga försäkringsbolag för försäkring av egendom å landsbygden, å vilka lagen om försäkringsrörelse icke äger tillämpning, ävensom sådana ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolag, som avses i lagen om försäkring för olycksfall i arbete:

för all inkomst;

f) här ovan ej upptagen ägare av sådan fastighet, som omförmäles i 5 § 1 mom. kommunalskattelagen:

för inkomst av fastigheten genom dess begagnande för de i samma mom. avsedda ändamål;

g) svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, vilka icke driva bank-, emissions- eller annan penningrörelse eller försäkringsrörelse:

för utdelning från svenska aktiebolag, svenska solidariska bankbolag, svenska kommanditbolag och svenska ekonomiska föreningar;

h) i riket bosatt delägare i oskift dödsbo efter person, som vid sitt frånfalle icke varit här i riket bosatt:

för av dödsboet åtnjutet, till honom utdelad inkomst, för vilken dödsboet skall utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt.

Att personer, om vilka i 27 § förmäles, äro frikallade från skattskyldighet för vissa inkomster, framgår av bestämmelserna i samma paragraf.

Skattepliktig förmögenhet.

8 §.

Skattepliktig förmögenhet utgör kapitalvärdet av den skattskyldiges nedan i 9 § 1 mom. angivna tillgångar, i den mån samma värde överstiger kapitalvärdet av hans skulder.

9 §.

1 mom. Vid förmögensberäkningen skola, i den mån ej annat framgår av 2 mom. här nedan, såsom tillgångar upptagas:

a) fastighet, frälseränta inbegripen;

b) tomträtt, vattenfallsrätt;

c) lös egendom, som är avsedd för stadigvarande bruk i skattskyldigs förvärvsverksamhet eller att däri omsättas eller förbrukas, såsom levande och döda inventarier, råämnen, varor, förbrukningsartiklar och dylikt, gruvor, patent- och förlagsrätter, rätt till skogsavverkning å annans mark samt rätt till stenbrott och dylikt;

d) kapital, som finnes kontant tillgängligt eller utlånats eller nedlagts i obligationer eller insatts i bank eller annorstädes eller bestått av andra fordringar eller av aktier, banklotter eller andelar i ekonomiska föreningar, bolag eller rederier, i den mån samma kapital icke är att hänföra till i c) här ovan nämnd egendom;

e) lös egendom, som är avsedd för ägarens och hans familjs personliga bruk och bekvämlighet och av beskaffenhet att böra hänföras till yttre inventarier, såsom ekipage, ridhästar, automobiler, lustjakter och dylikt, så ock smycken;

f) besittningsrätt till fastighet, där innehavaren ej enligt 13 § skall likställas med ägare, såvida rättigheten är utan vederlag eller mot visst belopp en gång för alla upplåten för innehavarens livstid eller för tid, som icke kommer att utlöpa inom fem år efter beskattningsårets utgång;

g) rätt till ränta, avkomst av fastighet eller annan stadigvarande förmån, som icke avses i f) här ovan, såvida rättigheten är förhandenvärande och bestämd att tillgodonjutas för den berättigades livstid eller för tid, som icke kommer att utlöpa inom fem år efter beskattningsårets utgång;

2 mom. Såsom tillgångar vid förmögensberäkningen upptagas icke:

a) kapitalvärdet av kapitalförsäkring;

b) rätt till undantagsförmåner samt till pension och annan förmån, som åtnjutes på grund av förutvarande tjänsteförhållande, ävensom till sådan livränta, varom förmåles i 32 § 2 mom. a—c) kommunalskattelagen;

c) rätt till annan ränta, avkomst eller förmån än i b) avses, därest den samma är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades livstid samt värdet av vad han årligen må i sådant avseende åtnjuta understiger 1,000 kronor;

d) rätt till förmögenhet, varav annan för närvarande åtnjuter avkastningen;

e) möbler, husgeråd och andra inre lösören, som äro avsedda för den skattskyldiges och hans familjs personliga bruk;

f) konstverk, bok-, konst- och därmed jämförliga samlingar, såframt ej ägaren med dem driver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga;

g) sådana tillgångar, som avses i 1 mom. e) här ovan, därest sammanlagda värdet av dessa tillgångar icke överstiger 1,000 kronor;

h) patent- och förlagsrätter, som icke äro tillgångar i rörelse, ävensom rätt till firmanamn, varumärke, mönsterskydd, tidnings titel och dylikt;

i) förråd av livsmedel eller andra förnödenheter, som äro avsedda för den skattskyldiges och hans familjs personliga behov, samt kontant hushållskassa eller därmed jämförlig, för den skattskyldiges löpande utgifter avsedd kassa.

(Se vidare anvisningarna.)

10 §.

Värdesättning av tillgångar, som i 9 § 1 mom. omförmälas, skall ske med hänsyn till förhållandena vid beskattningsårets utgång, och skall därvid iakttagas följande:

Fastighet, frälseränta inbegripen, upptages till det taxeringsvärde, som vid nämnda tidpunkt varit för densamma gällande. Var sådant värde då ej åsatt eller har under beskattningsåret omständighet inträffat, som kan under en taxeringsperiod påkalla förändrad värdering, upptages fastigheten till det taxeringsvärde, som för taxeringsåret bliver densamma åsatt.

Tomträtt eller vattenfallsrätt skall upptagas till det värde, som rättigheten med hänsyn till villkoren vid upplåtelsen och den tid, som därför återstår, kan anses hava betingat vid en försäljning under normala förhållanden.

Lös egendom, som är avsedd för stadigvarande bruk i jordbruk med binnäringar, i skogsbruk eller i rörelse, skall värdesättas i enlighet med vedertaget affärsbruk inom det slag av verksamhet, däri egendomen är nedlagd.

Fordran, som löper med ränta, skall, därest den icke är tillgång i rörelse, upptagas till sitt kapitalbelopp utan inberäkning av under beskattningsåret upplupen men ej förfallen ränta.

Fordran, som ej är förfallen och därå ränta ej skall beräknas för tiden före förfallodagen, uppskattas till belopp, som efter en räntefot av fem procent utgör fordringens förhandenvarande värde enligt vid denna förordning fogad tabell I. Osäker fordran upptages till det belopp, varmed den kan beräknas inflyta. Värdelös fordran upptages icke.

Värdepapper, som noteras å inländsk eller utländsk börs, upptages till det noterade värdet, såframt antagas kan, att detta motsvarar vad som må hava varit påräkneligt vid försäljning under normala förhållanden.

Annan för evärdlig tid utgående ränta, avkomst eller förmån än frälseränta uppskattas till tjugu gånger det belopp, vartill den uppgått under beskattningsåret.

Kapitalvärdet av på livstid eller viss tid utgående ränta, avkomst eller förmån uppskattas efter det belopp, rättigheten motsvarat under beskattningsåret, och en räntefot av fem för hundra om året enligt de vid denna förordning fogade tabellerna II, III och IV.

Rättighet, som icke är bestämd att utgå under någons livstid, men ändå är av obestämd varaktighet, uppskattas med ledning av tabellerna III och IV, såsom om de skolat utgå för den berättigades livstid, dock högst till tio gånger det värde, rättigheten senast för helt år motsvarat.

Är rättighet beroende av varaktigheten av flera personers liv sålunda, att rättigheten upphör vid den först avlidnes frånfälle, bestämmes rättighetens kapitalvärde efter den äldstes levnadsålder. Fortfar däremot rättigheten oförändrad till den sist avlidnes frånfälle, beräknas värdet efter den yngstes ålder.

Övrig lös egendom upptages till det värde, som den kan anses hava betingat vid försäljning under normala förhållanden.

11 §.

Vid förmögenhetsberäkningen skola den skattskyldiges skulder upptagas till sitt kapitalvärde, sådant detta var vid beskattningsårets utgång.

Skuld, som löper med ränta och icke är att hänföra till rörelse, skall upptagas till sitt kapitalbelopp utan tillägg av under året upplupen men ej förfallen ränta.

Angående beräkningen av kapitalvärdet av skuld, som ej är förfallen och därå ränta ej skall beräknas för tiden före förfallodagen, ävensom av kapitalvärdet av förpliktelse, vilken innefattar skyldighet att till annan utgiva undantagsförmåner, pension, livränta eller därmed jämförlig avgift skall vad i 10 § stadgas angående beräkningen av kapitalvärdet av fordran eller av ränta, avkomst, förmån eller annan rättighet äga motsvarande tillämpning.

Borgensförbindelse, för vilken betalningsskyldighet ännu ej inträtt, så ock annan villkorlig skuld får ej avdragas vid beräkningen, liksom ej heller vid beskattningsårets utgång oreglerade hushållsskulder och därmed jämförliga skulder.

Under avdragsgilla skulder inbegripas även den skattskyldiges oguldna, på grund av taxering under beskattningsåret eller något föregående år utgående allmänna skatter. Äro grunderna för skatternas debitering vid förmögenhetsberäkningens uppgörande ännu icke bestämda, må skatterna beräknas efter senast fastställda debiteringsgrunder.

Skattskyldighet för förmögenhet.

12 §.

1 mom. Skyldighet att erlägga skatt för förmögenhet åligger, så framt ej annat föreskrives i särskilda bestämmelser, meddelade i den ordning 29 och 30 §§ angiva:

a) fysiska personer, vilka varit här i riket bosatta vid beskattningsårets utgång, och oskifta dödsbon efter personer, som vid dödsfallet varit här i riket bosatta:

för all den förmögenhet, de vid beskattningsårets utgång ägt vare sig här eller å utländsk ort;

b) föreningar och samfund, vilkas medlemmar icke på grund av medlemskapet äga del i föreningens eller samfundets förmögenhet, ägare av för gemensamt behov avsatta så kallade besparingskogar, häradsallmänningar samt andra likartade samfälligheter, som förvaltas självständigt för delägarnas gemensamma räkning, ävensom stiftelser, samtliga dock endast såvitt de äro skyldiga erlägga skatt för inkomst:

för all den förmögenhet, de vid beskattningsårets utgång ägt vare sig här eller å utländsk ort;

c) fysiska personer, vilka icke varit här i riket bosatta vid beskattningsårets utgång, ävensom oskifta dödsbon efter personer, som vid dödsfallet icke varit här i riket bosatta, samt utländska bolag:

för förmögenhet, som vid beskattningsårets utgång varit här i riket nedlagd.

Medlem av konungahuset är frikallad från utgörande av skatt för förmögenhet.

För skattskyldiga, om vilka i 27 § 1 mom. förmäles, bestämmes skyldigheten att erlägga skatt för förmögenhet efter de i samma mom. meddelade föreskrifter.

2 mom. Med här i riket nedlagd förmögenhet avses:

a) tillgångar, som omförmälas i 9 § 1 mom. a)—c), försåvitt desamma finnas här i riket; samt

b) svenska aktier, svenska banklotter och andelar i svenska ekonomiska föreningar, bolag och rederier, i den mån dessa tillgångar icke ingå under a) i detta mom.

När skattskyldighet föreligger allenast för här i riket nedlagd förmögenhet, får vid förmögenhetsberäkningen avdrag ske allenast för skuld, som häftar vid dylik förmögenhet.

(Se vidare anvisningarna.)

13 §.

I fråga om skyldighet att erlägga skatt för förmögenhet likställes med ägare:

a) den som innehar fastighet med fideikommissrätt eller med stadgad äborätt; innehavare av så kallad ofri tomt i stad och den som eljest innehar

fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt; innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd;

b) efterlevande make, som på grund av inbördes testamente besitter förmögenhet, så ock den, som på grund av testamente eller annorledes är för sin livstid berättigad åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillagts hans bröstarvinge eller bröstarvinges avkomling.

14 §.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som vid taxeringsårets ingång icke fyllt 21 år, skall, därest barnet icke självt skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, den skattskyldige taxeras jämväl för barnets förmögenhet.

Beräkning av inkomst- och förmögenhetsskatt.

15 §.

Till grund för beräkningen av inkomst- och förmögenhetsskatt skall läggas sammanlagda beloppet av den skattskyldiges taxerade inkomst samt en sextiondel av hans och i förekommande fall hans omyndiga barns skattepliktiga förmögenhet. Är han skattskyldig allenast för inkomst eller allenast för förmögenhet, skall till grund för skattens beräkning läggas inkomsten eller en sextiondel av förmögenheten efter ty nyss är sagt.

Det sålunda bestämda beloppet utgör *taxerat belopp* och skall utföras i jämna tiotal kronor, så att överskjutande belopp, som ej uppgår till fullt tiotal kronor, bortfaller.

16 §.

1 mom. Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt under *hela* beskattningsåret, äger att å det taxerade beloppet åtnjuta statligt ortsavdrag (grundavdrag och familjeavdrag), vars storlek bestämmes med hänsyn till de ortsgrupper, varom förmäles i 48 § 1 mom. kommunalskattelagen.

Grundavdraget utgör i ortsgrupp I: 500 kronor, i ortsgrupp II: 700 kronor, i ortsgrupp III: 900 kronor, i ortsgrupp IV: 1,100 kronor och i ortsgrupp V: 1,300 kronor.

Skattskyldig, vilken under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med sin hustru eller under året haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn under 16 år, vilket icke haft minst 450 kronors inkomst, är berättigad att, utöver grundavdrag, åtnjuta familjeavdrag. Familjeavdraget utgör i ortsgrupp I: för hustru 250 kronor, för ett barn 250 kronor och för varje ytterligare barn 200 kronor; i ortsgrupp II: för hustru 300 kronor, för ett barn 300 kronor och för varje ytterligare barn 200 kronor; i ortsgrupp III: för hustru 350 kronor, för ett barn 350 kronor och för varje följande barn 250 kronor; i ortsgrupp

IV: för hustru 400 kronor, för ett barn 400 kronor och för varje följande barn 300 kronor; samt i Ortsgrupp V: för hustru 450 kronor, för ett barn 450 kronor och för varje följande barn 350 kronor.

Skattskyldig, som under beskattningsåret haft husföreståndarinna hos sig anställd, äger, därest han varit ogift (varmed jämställes änklings, änka eller frånskild) och haft hemmavarande barn, för vilket han varit berättigad erhålla avdrag, att för husföreståndarinnan åtnjuta samma familjeavdrag, som tillkommer skattskyldig för hustru.

För barn, vilkas föräldrar icke varit under beskattningsåret gifta med varandra eller, ehuru gifta med varandra, levtt åtskilda, skall, därest enligt ovan givna bestämmelser båda föräldrarna skulle vara berättigade till avdrag för barnet, avdraget tillkomma fadern, om denne haft barnet i sin vård under hela eller större delen av beskattningsåret, men eljest modern.

2 mom. Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt allenast under *en del* av beskattningsåret, äger att å det taxerade beloppet åtnjuta statligt Ortsavdrag, utgörande för varje kalendermånad eller del därav, varunder han varit här i riket bosatt, en tolvtedel av det enligt bestämmelserna i 1 mom. utgående avdrag. Det avdragsbelopp, som sålunda erhålles, avrundas nedåt till jämna femtiotal kronor.

3 mom. Bestämmelserna i 49 § 1 mom. kommunalskattelagen skola äga motsvarande tillämpning vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

4 mom. Har, på sätt i 49 § 2 mom. kommunalskattelagen sägs, skattskyldigs taxerade inkomst blivit på grund av där omförmäld omständighet nedsatt med visst belopp utöver Ortsavdrag, må sådan nedsättning med högst en och en halv gång samma belopp ske jämväl i det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet. Det belopp, varmed nedsättning sålunda medgives, skall fastställas i jämna femtiotal kronor.

17 §.

1 mom. Såsom beskattningsbart belopp skall upptagas:

a) för fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret:

det taxerade beloppet, minskat med avdrag, som i 16 § omförmäles;

b) för annan skattskyldig:

det taxerade beloppet.

2 mom. Fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret och vilkens taxerade belopp icke uppgår till 600 kronor, skall icke utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt.

I övrigt inträder skatteplikt i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatt: för fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret:

då det beskattningsbara beloppet uppgår till minst 10 kronor;

för annan skattskyldig:

då det beskattningsbara beloppet uppgår till minst 100 kronor.

18 §.

Inkomst- och förmögenhetsskatt utgår med viss i särskild ordning bestämd procent av ett för den skattskyldige fastställt *grundbelopp*, som uträknas enligt nedan angivna grunder.

a) För fysiska personer, dödsbon, svenska ekonomiska föreningar och utländska bolag utgör grundbeloppet:

för den del av det beskattningsbara beloppet, som icke överstiger 2,000 kronor, 2 procent;

för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger

2,000 kronor men icke	10,000 kronor	3 %
10,000 » » »	20,000 »	4 %
20,000 » » »	40,000 »	5 %
40,000 » » »	60,000 »	6 %
60,000 » » »	100,000 »	7 %
100,000 » » »	150,000 »	8 %
150,000 » » »	200,000 »	9 %
200,000 » » »	300,000 »	10 %
300,000 » » »	400,000 »	11 %
400,000 » » »	600,000 »	12 %
600,000 » » »	800,000 »	13 %
800,000 » » »	1,000,000 »	14 %
1,000,000 »		15 %,

dock att grundbeloppet icke må i något fall överstiga 12 procent av det beskattningsbara beloppet.

b) För svenska aktiebolag, svenska solidariska bankbolag och svenska kommanditbolag, vad beträffar försäkringsaktiebolag för den del av inkomsten, som belöper på aktieägarna i denna deras egenskap, utgör grundbeloppet:

När inkomstprocenten		Grundbeloppet utgör i procent av det beskattnings- bara beloppet	När inkomstprocenten		Grundbeloppet utgör i procent av det beskattnings- bara beloppet
överstiger	ej överstiger		överstiger	ej överstiger	
—	4	1.50	22	23	7.60
4	4 ¹ / ₄	1.60	23	24	7.75
4 ¹ / ₄	4 ¹ / ₂	1.70	24	25 ¹ / ₂	7.90
4 ¹ / ₂	4 ³ / ₄	1.80	25 ¹ / ₂	27	8.05
4 ³ / ₄	5	1.90	27	28 ¹ / ₃	8.20
5	5 ¹ / ₃	2.00	28 ¹ / ₃	30	8.35
5 ¹ / ₃	5 ² / ₃	2.20	30	32	8.50
5 ² / ₃	6	2.40	32	34	8.65
6	6 ¹ / ₃	2.60	34	36	8.80
6 ¹ / ₃	6 ² / ₃	2.80	36	39	8.95
6 ² / ₃	7	3.00	39	42	9.10
7	7 ¹ / ₃	3.20	42	46	9.25
7 ¹ / ₃	7 ² / ₃	3.40	46	50	9.40
7 ² / ₃	8	3.60	50	55	9.55
8	8 ¹ / ₂	3.80	55	60	9.70
8 ¹ / ₂	9	4.00	60	65	9.85
9	9 ¹ / ₂	4.20	65	70	10.00
9 ¹ / ₂	10	4.40	70	75	10.15
10	10 ¹ / ₂	4.60	75	80	10.30
10 ¹ / ₂	11	4.80	80	85	10.45
11	11 ¹ / ₂	5.00	85	90	10.60
11 ¹ / ₂	12	5.20	90	95	10.75
12	12 ¹ / ₂	5.40	95	100	10.90
12 ¹ / ₂	13	5.60	100	105	11.00
13	13 ² / ₃	5.80	105	110	11.10
13 ² / ₃	14 ¹ / ₃	6.00	110	115	11.20
14 ¹ / ₃	15	6.20	115	120	11.30
15	16	6.40	120	125	11.40
16	17	6.60	125	130	11.50
17	18	6.80	130	135	11.60
18	19	7.00	135	140	11.70
19	20	7.15	140	145	11.80
20	21	7.30	145	150	11.90
21	22	7.45	150	—	12.00

varvid dock iakttages, att skattens grundbelopp icke må i något fall med mera än halva den överskjutande inkomsten överstiga det grundbelopp, som högst skolat påföras bolaget, därest dess inkomst hade varit allenast så stor, att bolaget varit att hänföra till närmast lägre skatteklass.

Med *inkomstprocent* förstås här det procenttal, efter helt år räknat, som det beskattningsbara beloppet eller, om bolaget haft intäkt av utdelning, för vilken jämlikt 7 § g) skatteplikt icke föreligger, det beskattningsbara beloppet med tillägg av behållen inkomst av utdelningen utgör av bolagets kapital.

Till kapital, varom här är fråga, räknas för aktiebolag och solidariska bankbolag såväl aktie- eller lottkapital som ock reservfond. Aktie- eller lottkapitalet upptages till det belopp, som angivits i ingående balansräkningen för beskattningsåret eller, om aktie- eller lottkapitalet samma år undergått förändring, till medelstorleken därav under nämnda år. På samma sätt förfäres vid beräkning av reservfonden. Vad angår kommanditbolag räknas till kapital, varom här är fråga, kommanditdelägarnas insatser i bolaget, beräknade på sätt om aktie- eller lottkapital nyss är sagt.

c) För svensk försäkringsanstalts inkomst, i den mån den icke belöper på aktieägare i denna deras egenskap, utgör grundbeloppet sex procent av det beskattningsbara beloppet.

d) För andra skattskyldiga än dem, som avses under a)—c) här ovan, utgör grundbeloppet tre procent av det beskattningsbara beloppet.

(Se vidare anvisningarna.)

19 §.

1 mom. Äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, taxeras en var för sin inkomst och förmögenhet samt mannen därjämte för boets gemensamma inkomst och förmögenhet. Har vid dylik taxering avdrag, varom i 4 § 1 mom. förmåles, eller skuld, som i 8 § avses, helt eller delvis ej kunnat avgå å den därtill närmast berättigade makens inkomst eller förmögenhet, må bristen avräknas å den andra makens inkomst eller förmögenhet. Avdrag, varom stadgas i 16 §, ävensom beskattningsbart belopp skall beräknas för makarna gemensamt, och skall skatt beräknas efter det sålunda bestämda beskattningsbara beloppet samt, därest någondera maken det påfordrar, fördelas dem emellan efter förhållandet mellan deras taxerade belopp.

2 mom. Äkta makar, som under beskattningsåret levt åtskilda, skola i fråga om taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt anses såsom av varandra oberoende skattskyldiga.

20 §.

För varje år bestämmas den för alla skattskyldiga enhetliga procent av de i 18 § omförmälta grundbelopp, med vilken inkomst- och förmögenhetsskatt skall det året utgå.

Eftertaxering.

21 §.

Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att han icke blivit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt eller att han blivit för lågt taxerad till sådan skatt, skall han eftertaxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt att utgå med det belopp, som genom berörda förfarande undandragits statsverket.

Eftertaxering må icke ske senare än fem år efter det år, då taxeringen rätteligen bort äga rum. Har den skattskyldige avlidit, åsättes taxeringen hans dödsbo, dock att sådan taxering icke må ske senare än två år efter utgången av det kalenderår, under vilket bouppteckning efter honom blivit ingiven för registrering.

Beskattningsort.

22 §.

1 mom. Skattskyldig taxeras enligt denna förordning i hemortskommunen. Saknar skattskyldig hemortskommun, skall han taxeras i Stockholm.

2 mom. Eftertaxering, som i 21 § omförmäles, skall ske där, varest taxeringen bort verkställas, om den skett i rätt tid.

Allmänna bestämmelser.

23 §.

Har behållningen i boet efter avliden skattskyldig, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, ej överstigit 20,000 kronor, och har den avlidne efterlämnat make, oförsörjda barn eller andra bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, må dödsboet kunna av beskattningsnämnd helt eller delvis befrias från skattskyldighet för sådan den avlidnes inkomst eller förmögenhet, som skolat upptagas till beskattning under det år, han avlidit, eller under året näst därefter. Fråga om befrielse, som här avses, upptages beträffande inkomst och förmögenhet, som skolat taxeras under dödsåret, av beskattningsnämnd för detta eller nästpåföljande år, samt beträffande inkomst och förmögenhet, som skolat taxeras under året efter dödsåret, av beskattningsnämnd för detta år.

24 §.

För inkomst- och förmögenhetsskatt, som påförts avliden person eller på grund av bestämmelserna i 6 § 3 mom. oskift dödsbo efter honom,

svare dödsboet ej med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svare bodelägare icke för mera än vad av skatten å hans lott belöper och icke i något fall med mera än hans lott i boet utgör.

Lag samma vare om inkomst- och förmögenhetsskatt, som på grund av eftertaxering påförts i stället för avliden person hans dödsbo.

25 §.

Vad i denna förordning stadgas om person, som är här i riket bosatt, skall jämväl äga tillämpning å person, som i Sverige stadigvarande vistas utan att vara härstädes bosatt.

26 §.

Å svensk medborgare, som tillhör svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst är bosatt utomlands, skall tillämpas vad i denna förordning stadgas angående här i riket bosatt person.

Vad nu sagts gäller jämväl sådan persons hustru samt barn under 16 år, därest de äro svenska medborgare och bo hos honom.

27 §.

1 mom. Person, som tillhör främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning, och som icke är svensk medborgare, anses i beskattningshänseende icke vara här i riket bosatt. Sådan person är frikallad från skattskyldighet ej mindre för de inkomster och den förmögenhet, för vilka med anledning härav skatteplikt ej föreligger, än även för inkomst genom utdelning å svenska aktier, lotter i svenska solidariska bankbolag, kommanditlotter i svenska kommanditbolag och andelar i svenska ekonomiska föreningar, ävensom för förmögenhet, som utgöres av dylika aktier, banklotter, kommanditlotter och andelar. Skatt skall av person, varom nu är fråga, utgöras i den kommun här i riket, där han senast under beskattningsåret haft sitt egentliga bo och hemvist eller, utan att sådant fall förelegat, stadigvarande vistats.

Vad ovan sagts gäller jämväl sådan persons hustru samt barn under 16 år, därest de bo hos honom och icke äro svenska medborgare.

2 mom. Svensk medborgare, som tillhör främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning, är frikallad från skattskyldighet för inkomst av sin tjänst hos den främmande makten.

3 mom. Olönad utländsk konsul, vare sig han är svensk eller utländsk medborgare, beskattas icke för de förmåner, som han åtnjutit på grund av tjänst hos den främmande makten.

28 §.

Där för tillämpningen av denna förordning erfordras tabeller eller föreskrifter utöver vad de vid förordningen fogade tabellerna och anvisningarna innehålla, äger Konungen utfärda sådana tabeller eller föreskrifter.

Om undantag från denna förordnings bestämmelser i vissa fall.

29 §.

Därest inkomst eller förmögenhet, för vilken inkomst- och förmögenhetsskatt utgöres, tillika är underkastad statlig beskattning i annat land, äger Konungen att, till förekommande av eller lindring i dylik dubbelbeskattning, med nämnda lands regering träffa överenskommelse om fördelning i beskattningshänseende mellan berörda land och Sverige av inkomsten eller förmögenheten eller ock att, under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden, förordna, att viss inkomst eller viss förmögenhet eller inkomst eller förmögenhet av visst slag skall helt eller delvis vara fri från beskattning här i riket.

I fall, varom ovan förmäles, må Konungen förklara, att inkomst- och förmögenhetsskatt skall av skattskyldig utgöras till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större andel, procentuellt beräknad, av det på grundval av överenskommelsen eller förordnandet fastställda beskattningsbara beloppet, än skatten skulle utgjort av det beskattningsbara belopp, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller förordnandet.

Överenskommelse med främmande stats regering i fråga, varom ovan förmäles, skall upphöra att gälla senast vid det årsskifte, som infaller närmast efter det en uppsägningstid av högst sex månader tilländalupit.

Konungen äger meddela de närmare föreskrifter, som må finnas erforderliga för tillämpning av överenskommelser eller förordnanden, varom i denna paragraf stadgas.

30 §.

Under förutsättning av ömsesidighet må Konungen medgiva befrielse från utgörande av skatt för inkomst av främmande stat tillhörig, för dess beskickning eller konsulat härstädes avsedd fastighet, så ock för förmögenhet, bestående av sådan fastighet.

31 §.

Skall i anledning av överenskommelse eller beslut, varom i 29 § eller 30 § sägs, inkomst, som enligt denna förordning är skattepliktig, ej här i

riket beskattas, får underskott, som uppkommer vid inkomstberäkningen, icke vid taxering avräknas å inkomst, som skall här beskattas.

Skuld, som häftar vid förmögenhet, vilken jämlikt överenskommelse eller beslut, varom i 29 § eller 30 § sägs, icke skall här i riket beskattas, får icke vid taxering här i riket avräknas från annan förmögenhet.

32 §.

Om skattskyldig blivit genom beslut av vederbörande myndigheter beskattad för samma inkomst eller förmögenhet såväl här i riket som i utländsk stat, må Konungen på ansökan av den skattskyldige efter vederbörandes hörande kunna, därest ömmande omständigheter eller eljest synnerliga skäl föreligga, förordna om efterskänkande av inkomst- och förmögenhetsskatt till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattningen. Har skatt redan erlagts, återbekommes skatten i den ordning, som för restitution av kronoutskylder stadgas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928.

Genom förordningen upphävas:

förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt, sådan den lyder efter de ändringar i eller tillägg till densamma, som innehållas i senare därom utfärdade författningar;

förordningen den 28 oktober 1910 (nr 116) angående bevillning av fast egen- dom samt av inkomst, sådan den lyder efter de ändringar i eller tillägg till densamma, som innehållas i senare därom utfärdade författningar;

förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående med- givande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m., sådan den lyder efter senare i densamma gjorda ändringar.

Restitution av skatt, som avses i 19 § 2 mom. förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt sådant detta lagrum lydde enligt förordning den 31 oktober 1919 (nr 733), (B-skatt), skall fortfarande äga rum i den ordning, varom stadgas i förordningen den 14 maj 1926 (nr 126) om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt och skall därvid å grundbeloppet tillämpas det procenttal, som jämlikt 20 § i den nya förordningen blivit bestämt att gälla för det år, under vilket utdelning, som föranlett restitution, ägt rum.

Beträffande efterbeskattning av bevillning för inkomst samt av inkomst- och förmögenhetsskatt, som skolat utgöras enligt de äldre förordningarna, skola dessa fortfarande äga tillämpning.

Vad som stadgas i punkterna 3, 5 och 6 av de särskilda övergångsbestäm- melser, som skola iakttagas vid kommunalskattelagens tillämpning, skall gälla jämväl vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Den så kallade lappskatten i Västerbottens och Norrbottens län skall upphöra att utgå.

Anvisningar

till 9 §.

1. Tillgång, som efter ty i denna paragraf sägs skall ingå i förmögenhetsberäkningen, skall därvid upptagas, även om den under beskattningsåret icke lämnat avkastning. Oanvända tomter samt aktier och andra värdehandlingar skola alltså medtagas, även om någon inkomst därav ej influtit under året.

2. Såsom affärsbruk i rörelse får anses gälla, att tillgångar, som äro avsedda till stadigvarande bruk i rörelsen, upptagas till anskaffningsvärdet, därå årliga avskrivningar göras för utrangering, slitning och annan värdeminskning. Emellertid förekommer understundom, att avskrivningar å tillgångar till stadigvarande bruk i rörelsen icke verkställas eller göras i större omfattning, än som varit av förhållandena påkallad. Härtill skall hänsyn tagas vid värdesättningen av tillgångarna, så att vederbörliga avskrivningar alltid beräknas men tillika hållas inom skäligen belopp.

Lager av råämnen eller varor värderas såsom helhet utan hänsyn till påräknelig vinst vid försäljning i detalj.

I fråga om värdesättning av tillgångar inom jordbruk med binärningar samt skogsbruk gäller, att levande inventarier sättas till sitt värde i allmänna marknaden, och att vid värdesättning av döda inventarier samma förfarande följes, som ovan är för rörelse angivet.

3. Är fordran för sin tillkomst gjord beroende av ett villkor, som är *ovisst*, antingen i den meningen att det är osäkert, om den såsom villkor bestämda tilldragelsen kommer att inträffa, eller i den meningen att det visserligen är säkert, att tilldragelsen skall inträffa, men *ovisst när*, skall fordringen icke medräknas. Däremot har den omständigheten, att fordran, som löper utan ränta, ännu ej är förfallen till betalning, betydelse endast för beräkningen av dess förhandenvarande värde (10 §).

4. Rättighet skall anses vara bestämd att tillgodonjutas för tid, som icke kommer att utlöpa inom fem år efter beskattningsårets utgång, även för det fall att viss tid icke blivit bestämd, men anledning icke förefinnes att antaga, att rättigheten kommer att upphöra tidigare än efter det femte årets utgång.

till 12 §.

Såsom här i riket nedlagd förmögenhet anses icke vad utom riket bosatt svensk medborgare eller utlänning placerar i svenska obligationer eller i in-teckningar i här belägen fastighet eller vad han har in-nestående på bankräkning här i riket eller eljest har att här fordra, där fordringen icke grundar sig på affärsverksamhet, som han, ensam eller jämte

annan, här utövat. Ej heller föranleder den omständigheten, att utom riket bosatt svensk medborgare eller utlänning under vistelse här i riket medfört värdehandlingar eller annan lös egendom eller att han anförtrött dylik egendom i vård hos annan härstädes, att egendomen blir att anse såsom här i riket nedlagd förmögenhet.

till 18 §.

1. För försäkringsaktiebolag, som driver livförsäkringsrörelse, skall den enligt 30 § 2 mom. kommunalskattelagen beräknade del av inkomsten, som motsvarar en tredjedel av den beräknade räntan å premiereserv och premieåterbäringsreserv, icke anses belöpa å aktieägarna i denna deras egenskap. I vad mån annan inkomst skall anses belöpa på aktieägarna i denna deras egenskap, får avgöras enligt de för bolaget gällande grunder eller bolagsordning. På grund härav kommer för bolag, som meddelar livförsäkring och därutöver icke annan försäkring än personförsäkring, att som aktieägarnas andel i inkomsten upptagas det belopp, vilket genom bolagsstämmas beslut tillförts dem av beskattningsårets vinst, däri icke inberäknat vid beskattning avdragsgilla avsättningar till aktieägarnas fonder.

2. På sätt framgår av 6 § 2 mom., skall kommanditbolag taxeras blott för den del av bolagets inkomst, som belöper å kommanditdelägarna, och skall alltså endast på denna del av inkomsten tillämpas den i 18 § b) angivna skatteskalen. För den del av kommanditbolagets inkomst, som belöper på de solidariska delägarna, skola dessa taxeras.

Tabell I

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 procent, av en efter förloppet av nedanstående antal år till betalning förfallen fordran eller skuld å 100 kronor, därå ränta ej skall beräknas för tiden före förfallodagen.

Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde
1	95.24	26	28.12	51	8.31	76	2.45
2	90.70	27	26.78	52	7.91	77	2.34
3	86.88	28	25.51	53	7.58	78	2.22
4	82.27	29	24.29	54	7.17	79	2.12
5	78.35	30	23.14	55	6.88	80	2.02
6	74.62	31	22.04	56	6.51	81	1.92
7	71.07	32	20.99	57	6.20	82	1.83
8	67.68	33	19.99	58	5.90	83	1.74
9	64.46	34	19.04	59	5.62	84	1.66
10	61.39	35	18.13	60	5.35	85	1.58
11	58.47	36	17.27	61	5.10	86	1.51
12	55.68	37	16.44	62	4.86	87	1.43
13	53.03	38	15.66	63	4.62	88	1.37
14	50.51	39	14.91	64	4.40	89	1.30
15	48.10	40	14.20	65	4.19	90	1.24
16	45.81	41	13.53	66	3.99	91	1.18
17	43.63	42	12.88	67	3.80	92	1.12
18	41.55	43	12.27	68	3.62	93	1.07
19	39.57	44	11.69	69	3.45	94	1.02
20	37.69	45	11.13	70	3.29	95	0.97
21	35.89	46	10.60	71	3.13	96	0.92
22	34.18	47	10.09	72	2.98	97	0.88
23	32.56	48	9.61	73	2.84	98	0.84
24	31.01	49	9.16	74	2.70	99	0.80
25	29.53	50	8.72	75	2.58	100	0.76

Tabell II

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 procent, av en under nedanstående antal år utgående, vid slutet av varje år till betalning förfallen ränta (avkomst, förmån) å 1 krona.

Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde
1	0.95	26	14.88	51	18.34	76	19.51
2	1.86	27	14.64	52	18.42	77	19.58
3	2.72	28	14.90	53	18.49	78	19.56
4	3.55	29	15.14	54	18.57	79	19.58
5	4.38	30	15.37	55	18.63	80	19.60
6	5.08	31	15.59	56	18.70	81	19.62
7	5.79	32	15.80	57	18.76	82	19.63
8	6.46	33	16.00	58	18.82	83	19.65
9	7.11	34	16.19	59	18.88	84	19.67
10	7.72	35	16.37	60	18.93	85	19.68
11	8.31	36	16.55	61	18.98	86	19.70
12	8.86	37	16.71	62	19.03	87	19.71
13	9.39	38	16.87	63	19.08	88	19.73
14	9.90	39	17.02	64	19.12	89	19.74
15	10.38	40	17.16	65	19.16	90	19.75
16	10.84	41	17.29	66	19.20	91	19.76
17	11.27	42	17.42	67	19.24	92	19.78
18	11.69	43	17.55	68	19.28	93	19.79
19	12.09	44	17.66	69	19.31	94	19.80
20	12.46	45	17.77	70	19.34	95	19.81
21	12.82	46	17.88	71	19.37	96	19.82
22	13.16	47	17.98	72	19.40	97	19.82
23	13.49	48	18.08	73	19.43	98	19.83
24	13.80	49	18.17	74	19.46	99	19.84
25	14.09	50	18.26	75	19.48	100	19.85

Utgår beloppet i stället vid början av varje år, erhålles kapitalvärdet genom att öka närmast föregående tal med 1.

Tabell III

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 procent, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av mankön livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona.

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	15.76	30	15.76	60	9.35	90	1.85
1	17.24	31	15.65	61	9.56	91	1.72
2	17.52	32	15.53	62	9.27	92	1.59
3	17.60	33	15.41	63	8.96	93	1.48
4	17.63	34	15.27	64	8.67	94	1.35
5	17.62	35	15.13	65	8.36	95	1.25
6	17.60	36	14.99	66	8.05	96	1.17
7	17.56	37	14.84	67	7.73	97	1.12
8	17.51	38	14.69	68	7.43	98	1.08
9	17.45	39	14.53	69	7.11	99	0.90
10	17.38	40	14.36	70	6.80	100	0.81
11	17.31	41	14.20	71	6.48	101	0.69
12	17.28	42	14.02	72	6.17	102	0.55
13	17.14	43	13.85	73	5.86	103	0.40
14	17.05	44	13.66	74	5.55	104	0.23
15	16.95	45	13.47	75	5.25		
16	16.86	46	13.27	76	4.95		
17	16.77	47	13.07	77	4.66		
18	16.69	48	12.86	78	4.38		
19	16.62	49	12.64	79	4.11		
20	16.55	50	12.41	80	3.85		
21	16.49	51	12.18	81	3.60		
22	16.43	52	11.95	82	3.35		
23	16.37	53	11.71	83	3.12		
24	16.30	54	11.46	84	2.89		
25	16.22	55	11.21	85	2.69		
26	16.14	56	10.96	86	2.50		
27	16.05	57	10.69	87	2.32		
28	15.96	58	10.41	88	2.14		
29	15.86	59	10.13	89	1.98		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Tabell IV

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 procent, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av kvinnkön livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona.

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	16.18	30	16.00	60	10.86	90	2.10
1	17.38	31	15.90	61	10.06	91	1.95
2	17.59	32	15.80	62	9.76	92	1.80
3	17.66	33	15.69	63	9.45	93	1.67
4	17.69	34	15.58	64	9.18	94	1.55
5	17.68	35	15.46	65	8.81	95	1.42
6	17.66	36	15.34	66	8.49	96	1.34
7	17.63	37	15.21	67	8.16	97	1.29
8	17.58	38	15.08	68	7.83	98	1.22
9	17.53	39	14.94	69	7.51	99	1.12
10	17.47	40	14.80	70	7.18	100	1.02
11	17.40	41	14.65	71	6.85	101	0.91
12	17.33	42	14.49	72	6.52	102	0.80
13	17.25	43	14.33	73	6.21	103	0.64
14	17.18	44	14.16	74	5.89	104	0.47
15	17.11	45	13.98	75	5.57	105	0.26
16	17.04	46	13.79	76	5.27		
17	16.97	47	13.59	77	4.97		
18	16.91	48	13.39	78	4.70		
19	16.84	49	13.18	79	4.41		
20	16.77	50	12.96	80	4.14		
21	16.71	51	12.74	81	3.88		
22	16.64	52	12.50	82	3.68		
23	16.57	53	12.26	83	3.39		
24	16.50	54	12.01	84	3.16		
25	16.42	55	11.75	85	2.96		
26	16.34	56	11.49	86	2.76		
27	16.27	57	11.22	87	2.58		
28	16.18	58	10.94	88	2.41		
29	16.09	59	10.66	89	2.25		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.875. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med cheferna för utrikes- och socialdepartementen anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg:

Vid anmälan tidigare denna dag av förslaget till kommunalskattelag har jag omnämnt min avsikt att för Kungl. Maj:t framlägga förslag till ny förordning om en statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Jag har därvid jämväl omnämnt, att den statliga skatteförordningen bör, i vad avser inkomstbeskattningen, bygga på kommunalskattelagens bestämmelser, så att den statliga skatteförordningen hänvisar till kommunalskattelagen i de avseenden, där samma bestämmelser skola gälla för båda skatteformerna. I överensstämmelse härmed kommer det förslag, jag nu går att anmäla, att i formellt avseende nära ansluta sig till det av presidenten Petersson utarbetade förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Jag övergår härefter till att redogöra för de olika bestämmelserna i förslaget och kommer därvid att jämförelsevis utförligt behandla förmögenhetsbeskattningen, enär denna saknar motsvarighet i kommunalskattelagen.

2 §.

Denna paragraf motsvarar 2 och 3 §§ i presidenten Peterssons förslag.

I förevarande paragraf sker anknytningen av den statliga inkomstbeskattningen till den kommunala, i det att i paragrafen angives, att de i kommunalskattelagen givna bestämmelser angående vad som är att hänföra till skattepliktig intäkt, angående förvärvskällor, angående beräkningen av inkomst m. m. skola gälla även vid statsbeskattningen, dock med vissa uttryckligen angivna undantag.

Inkomstskattesakkunniga hava föreslagit, att avdrag skall få ske för alla under beskattningsåret erlagda utskylder, alltså i motsats till vad nu gäller jämväl för kronoutskylder, samt att såsom inkomst genom tillfälliga vinster skall beskattas intäkt genom restitution av utskylder, för vilka avdrag tidigare åtnjutits. En av de sakkunniga var skiljaktig och ansåg på skäl, som utvecklats i en särskild vid de sakkunnigas betänkande fogad promemoria, avdrag icke böra medgivas för kronoutskylder.

Presidenten Petersson har ansett sig böra i sitt förslag bibehålla nuvarande bestämmelser i detta avseende orubbade, och är för den skull enligt hans förslag avdrag för kronoutskylder icke medgivet.

Inkomstskattesakkunnigas förslag på denna punkt har tillstyrkts uti flera inkomna utlåtanden, bland annat kammarrättens, under det att i andra utlåtanden vissa betänkligheter mot detsamma kommit till synes.

*Departements-
chefen.*

Jag har icke kunnat ansluta mig till inkomstskattesakkunnigas förslag att vid beskattningen medgiva avdrag för kronoutskylder. Härvid har det avgörande icke så mycket varit, att en dylik avdragsrätt kanske ej kan anses ur teoretisk synpunkt motiverad, utan fastmera att de rent praktiska konsekvenserna av avdragsrätten skulle bliva omfattande. En dylik avdragsrätt skulle vid oförändrad skatteskala medföra icke blott en minskning av de beskattningsbara beloppen utan jämväl, på grund av skattens progressiva karaktär, en minskning av progressionen. För den härigenom minskade skatten kunde ersättning vinnas antingen genom höjning av den procent av skattens grundbelopp, som uttages, eller ock genom höjning av den indirekta beskattningen. Ingen av dessa utvägar finner jag tilltalande. En rätt till avdrag för kronoutskylder borde i stället, på sätt reservanten inom de inkomstskattesakkunniga framhållit, logiskt leda till skärpning av skatteskalan. En dylik skärpning i förening med vidgad rätt till utskyldsavdrag skulle dock i många fall medföra större orättvisor än nu gällande bestämmelser, särskilt i fråga om skattskyldiga, vilkas inkomster variera inom så vida gränser, att deras inkomst under något år icke förslår till täckande av de under samma år erlagda, på tidigare års flerdubbelt större inkomster belöpande skatter.

Förutsättningen för rätt till avdrag för utskylder är enligt det nu framlagda förslaget, liksom enligt inkomstskattesakkunnigas och presidenten Peterssons förslag, att utskylderna erlagts under beskattningsåret, och är avdrag alltså icke medgivet för utskylder, som väl förfallit under beskattningsåret men då icke guldits. Har skattskyldig uppburit bidrag av skatteutjämningsmedel, får tydligen blott avdragas det erlagda nettobeloppet, d. v. s. vad som återstår efter avdrag av utjämningsbidraget.

I likhet med inkomstskattesakkunniga har jag funnit uttrycklig bestämmelse böra intagas därom, att till skattepliktig intäkt är att hänföra intäkt genom restitution av allmänna skatter, för vilka avdrag tidigare åtnjutits.

Då någon fastighetsskatt icke utgår till staten, skall självfallet, i överensstämmelse med vad nu gäller, avdrag vid statsbeskattningen icke äga rum för något genom fastighetsskatt beskattat inkomstbelopp.

3 §.

Denna paragraf motsvarar 24 § i presidenten Peterssons förslag. Jag har ansett det skola bidraga till ökad överskådlighet att redan här upptaga förevarande bestämmelser för att på detta sätt i ett sammanhang i 2 och 3 §§ an-

giva de bestämmelser i kommunalskattelagen, som skola gälla jämväl vid den statliga beskattningen.

4 §.

Förevarande paragraf handlar om de allmänna avdragen. Då dessa avdrag icke till fullo överensstämja med de vid kommunalbeskattningen medgivna avdragen, har någon generell hänvisning till kommunalskattelagen icke kunnat ske.

För periodiskt understöd samt för pensions- och försäkringsavgifter får avdrag åtnjutas i samma utsträckning som vid kommunalbeskattningen. Likaledes äger gift kvinna liksom vid kommunalbeskattningen åtnjuta särskilt avdrag med 200 kronor från inkomst av rörelse eller av eget arbete.

Liksom vid kommunalbeskattningen är avdrag icke medgivet för underskott, som uppstått å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri eller å fastighet eller rörelse i utlandet. Där emot får utan inskränkning avdrag ske för underskott å övriga förvärvskällor, och återfinnas alltså icke de inskränkningar i avdragsrätten, som vid kommunalbeskattningen blivit en följd av bestämmelserna om olika beskattningsorter.

Angående avdraget för utskylder hänvisar jag till vad jag vid 2 § därom anfört.

6 §.

Från nuvarande lagstiftning har bibehållits den olikhet mot kommunalbeskattningen, att här i riket icke bosatt svensk medborgare eller utlänning är skattskyldig för utdelning å svenska aktier, svenska banklotter och andelar i svenska ekonomiska föreningar. Med aktier hava jämställts kommanditlotter. Dessutom har intagits föreskrift om skattskyldighet för restituerade utskylder. Samma bestämmelser skola gälla jämväl för utländska bolag.

Angående beskattningen av inländska juridiska personer hänvisar jag till vad jag därom tidigare i dag anfört vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag.

7 §.

I likhet med vad hittills varit fallet föreligger enligt de nu uppgjorda förslagen en korrespondens mellan bestämmelserna om skattefrihet vid statskatten och bestämmelserna om hel eller partiell skattefrihet vid kommunalbeskattningen.

De under a), b), f) och h) meddelade bestämmelserna om skattefrihet överensstämja med vad som gäller vid kommunalbeskattningen.

Att staten icke skall erlägga statskatt, får anses självklart.

Vad de under d) och e) upptagna juridiska personerna angår, hava de vid kommunalbeskattningen blott inskränkt skattskyldighet och bära de då, i överensstämmelse vad hittills gällt i dylika fall, helt befrias från utgörande

av statsskatt. Beträffande vilka juridiska personer böra åtnjuta denna skattefrihet hänvisar jag till vad vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag anförts beträffande skattskyldigheten för juridiska personer.

I överensstämmelse med vad jag därom anfört vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag har i förevarande paragraf intagits bestämmelse om skattefrihet för utdelning i vissa fall för svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar. Samma skattefrihet gäller jämlikt 6 § 2 mom. även för kommanditbolag.

Den nuvarande skattefriheten för lappallmogen ifråga om inkomst av renskötsel återfinnes icke i förslaget. Rörande anledningen härtill hänvisar jag till vad jag därom anfört vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag. I samband härmed har i övergångsbestämmelserna upptagits föreskrift därom, att den s. k. lappskatten skall upphöra att utgå.

9 §.

Den omständigheten, att i förslaget till kommunalskattelag icke upptagits näringskatt, har föranlett omarbetning av bestämmelserna i 1 mom. c) av förevarande paragraf.

Enligt presidenten Peterssons förslag skola lösa tillgångar, som höra till jordbruk med binärningar, beskattas såsom förmögenhet endast i den mån näringskattvärde skulle åsättas dem, och hava på den grund från skatteplikt frikallats ineliggande gröda och andra alster av jordbruk med binärningar ävensom förbrukningsartiklar, råvaror och råmaterial i jordbruksnäringen.

Jämlikt inkomstskattesakkunnigas förslag, anvisningarna till 13 §, räknas beträffande produkter av fast egendom icke såsom förmögenhet de vid beskattningsårets slut ineliggande lager och förråd av spannmål, foder- och gödselmedel, bränsle m. m., som äro avsedda att under taxeringsåret successivt förbrukas i den skattskyldiges hushåll eller i hans näringsdrift. Detta sammanhänger därmed, att de sakkunniga ansett inkomst, som förvärvats under beskattningsåret, icke böra inräknas i förmögenheten, när denna inkomst icke kunde betraktas utgöra ett kapital, som under beskattningsåret bidragit till skapandet av fonderad inkomst.

Länsstyrelsen i *Malmöhus län* har mot den av inkomstskattesakkunniga föreslagna bestämmelsen anmärkt, bland annat, att den bästa kontrollen å jordbrukares deklarationer just bestått däri, att taxeringsmyndigheterna vid jämförelse mellan de båda sista deklarationerna kunnat taga i beräkning spannmålslagrets storlek vid årets början och slut samt intäkten å försäljningen under året. Med ledning härav samt kännedomen om arealen och årsväxten hade då vissa slutsatser kunnat dragas om deklarationens riktighet eller oriktighet. Det vore ju tydligt, att möjligheterna till sådan kontroll ginge väsentligen förlorade genom den föreslagna bestämmelsen.

Länsstyrelsen i *Örebro län* har anmärkt, att, då enligt båda förslagen tillgångar i jordbruk med binärningar i viss utsträckning undantoges från

Till jordbruk
hörande pro-
dukter och
förråd.

skatteplikt, men samtidigt avdrag medgäves för alla skulder, förmögenhetsberäkningen icke bleve riktig.

Kammarrätten har ifrågasatt, huruvida skäl föreläge att i avseende å förmögenhetsberäkningen frångå gällande bestämmelser, bland annat i fråga om skatteplikt för jordbrukares inneliggande lager av gröda och andra produkter.

Jag har icke kunnat ansluta mig till den av inkomstskattesakkunniga förfäktade åsikten, att tillgångar, som härröra från beskattningsårets inkomst, ej böra beskattas såsom förmögenhet. Det är väl riktigt, att dessa tillgångar i många fall icke skapat ny, fonderad inkomst under beskattningsåret och att för den skull beskattning icke bör äga rum, om man ser förmögenhetsbeskattningen enbart från den synpunkten, att den skall medföra en hårdare beskattning av verklig fonderad inkomst i förhållande till arbetsinkomst. Emellertid är den svenska förmögenhetsskatten icke konsekvent utformad såsom en skatt på fonderad inkomst, utan skatt utgår jämväl för tillgångar, vilka icke lämnat någon inkomst, och skatten tar hänsyn enbart till förmögenhetsförhållandena vid beskattningsårets slut, utan att avseende fästes vid de förändringar, som förmögenheten under året undergått. Vid dylikt förhållande synes det icke motiverat att från beskattning undantaga vissa tillgångar på den grund, att de härröra av beskattningsårets inkomst. Dylika undantag från skatteplikten skulle även försvåra tillämpningen av förordningen. Det särskilda skäl, som presidenten Petersson haft för den av honom föreslagna undantagsbestämmelsen, eller önskvärldheten av kongruens mellan de för näringsbeskattningen och de för förmögenhetsbeskattningen gällande regler, föreligger icke längre. På grund av vad jag nu anfört och då, på sätt länsstyrelsen i Malmöhus län framhållit, vissa möjligheter till kontroll av jordbrukares inkomstdeklarationer i annat fall skulle gå förlorade, har jag ansett även sådana till jordbruk med binärningar hörande tillgångar som förråd av produkter, fodermedel, råvaror m. m. böra liksom hittills inräknas i de skattepliktiga tillgångarna.

Departements-
chefen.

Enligt inkomstskattesakkunnigas förslag skola vid förmögenhetsbeskattningen såsom tillgångar upptagas aktier, lotter i solidariska bankbolag samt andelar i andra bolag och i ekonomiska föreningar, detta i överensstämmelse med nuvarande bestämmelser. Av 9 § d) och 12 § 2 mom. i presidenten Peterssons förslag, jämförda med anvisningen till 6, 12 och 18 §§, synes framgå, att enligt detta förslag i vissa fall skall såsom tillgång upptagas värdet av andel i en juridisk person men i andra fall såsom tillgång upptagas viss bråkdel av den juridiska personens förmögenhet, beräknad efter de i fråga om fysisk person gällande bestämmelser. När det är fråga om delägarskap i aktiebolag, bankbolag och ekonomisk förening, skall en delägare bland sina tillgångar upptaga aktien, lotten eller andelen efter dess börsvärde eller eljest påräkneliga värde. Är det åter fråga om handelsbolag eller rederi, skall

Andelar i
bolag.

bolagets eller rederiets förmögenhet beräknas på det sätt, som gäller i fråga om enskild person, och därefter skall detta värde fördelas på delägarna i förhållande till deras andelar i bolaget. Beträffande kommanditbolag tillämpas båda metoderna. Bolagets förmögenhet beräknas, och på de solidariska delägarna fördelas den del av densamma, som motsvarar deras andel i bolaget; vad som motsvarar kommanditdelägarnas andelar fördelas däremot icke på dem, utan såsom tillgång för dem skall upptagas värdet av kommanditlotterna, beräknat efter de grunder, som gälla i fråga om värdesättning av aktier.

Departements-
chefen.

Jag har icke ansett skäl föreligga att vid förmögenhetsbeskattningen meddela olika regler för beskattningen av andelar i olika slags bolag. I det ena som i det andra fallet är det andelen i bolaget, som utgör tillgång för delägaren, ty denne äger icke en viss bråkdel av varje bolaget tillhörig tillgång. Den praktiska skillnaden mellan de båda alternativen lär visserligen icke vara stor, men fall torde dock kunna inträffa, då den blir synbar. För den skull hava bestämmelserna i förevarande avseende avfattats i överensstämmelse med vad inkomstskattesakkunniga föreslagit, och har i följd härav 2 mom. i 12 § enligt presidenten Peterssons förslag såsom obehövt icke medtagits. Att det är bolagsandelen, som skall upptagas såsom tillgång, hindrar givetvis icke, att värdesättningen av andelen i regel och där förefintliga bolagskontrakt eller dylikt ej föranleda undantag, bör ske på det sätt, att först bolagets behållna förmögenhet uppskattas och därefter varje andel anses vara värd en given bråkdel av denna förmögenhet.

Patent- och
förlagsrätter
m. m.

Enligt inkomstskattesakkunnigas förslag skola såsom förmögenhet beskattas patent- och förlagsrätter men däremot icke rätt till firmanamn, varumärke, mönsterskydd, tidningstitel och dylikt. Presidenten Petersson har föreslagit skattefrihet för alla dessa slag av tillgångar, i den mån de icke skola åsättas näringskattevärde.

Vad först angår patent- och förlagsrätter synas dylika rättigheter böra beskattas, när de utgöra tillgång i en rörelse, men torde de i annat fall böra bli skattefria. En patent- eller förlagsrätt i uppfinnarens eller författarens hand synes näppeligen vara av den beskaffenhet, att den bör göras till föremål för förmögenhetsbeskattning; därjämte skulle värdesättningen i dylikt fall ofta möta mycket stora svårigheter. Övriga här ifrågavarande rättigheter synas böra, liksom nu är fallet, vara fritagna från skatteplikt.

Rätt till ränta
m. fl. tids-
begränsade
rättigheter.

Inkomstskattesakkunniga hava, i överensstämmelse med nu gällande bestämmelser, under 13 § 1 mom. 2:o g) och h) i sitt förslag såsom förmögenhetskattepliktiga tillgångar upptagit vissa tidsbegränsade rättigheter, såvida de skola tillgodonjutas för innehavarens livstid eller för tid, som icke kommer att utlöpa inom fem år efter nästföregående års utgång. Presidenten Pe-

tersson har däremot ansett dylika tidsbegränsade rättigheter böra vara skattepliktiga endast i fall näringskattvärde skall åsättas dem.

Jag har icke funnit skäl föreligga att medgiva en sådan utsträckning av skattefriheten som presidenten Petersson föreslagit och har därför i det nu framlagda förslaget i huvudsak upptagit de av inkomstskattesakkunniga i förevarande avseende föreslagna bestämmelserna. Vad särskilt angår livränta på grund av försäkring skall, på sätt jag omnämnt vid redogörelsen för försäkringsanstalters beskattning, försäkringens kapitalvärde icke beskattas hos försäkringsanstalten, och någon anledning finnes då icke att under alla förhållanden frikalla livräntan från beskattning jämväl hos försäkringstagaren. Sådana försäkringar, som avses i 32 § 2 mom. a—c) i förslaget till kommunalskattelag, torde dock icke böra träffas av förmögenhetsskatt, utan endast sådana livränteförsäkringar, som avses i 32 § 2 mom. d) böra vid förmögenhetsbeskattningen räknas såsom tillgångar. I likhet med vad nu gäller torde livsvarig livränta liksom ock annan för den berättigades livstid utgående avkomst eller förmån böra frikallas från beskattning, där värdet av vad som årligen åtnjutes understiger 1,000 kronor.

Av vad jag vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag anført rörande försäkringsanstalters beskattning framgår, att i försäkringsanstalternas ränteskatt ingår jämväl förmögenhetsskatt, och skall i anledning därav värdet av en kapitalförsäkring icke räknas såsom skattepliktig tillgång hos försäkringstagaren.

Kapitalförsäkringar.

Vad angår skatteplikt för smycken samt för yttre inventarier, som äro avsedda för ägarens och hans familjs personliga bruk och bekvämlighet, har jag ansett det lämpligen böra, på sätt inkomstskattesakkunniga i fråga om smycken föreslagit, medgivas skattefrihet, därest sammanlagda värdet av dessa tillgångar icke överstiger 1,000 kronor. Anledning synes icke föreligga att under förmögenhetsbeskattningen indraga dylika tillgångar, när de representera blott ett obetydligt värde.

Yttre inventarier.

10 §.

I fråga om grunderna för värdesättning av skattepliktiga tillgångar kan jag i stort sett ansluta mig till vad presidenten Petersson därutinnan föreslagit. Endast ett par detaljer torde böra här beröras.

Då någon värdering av tillgångar för näringskatt icke skall äga rum, hava i förordningen intagits bestämmelser om värderingen av tillgångar, som höra till jordbruk med binärningar eller till rörelse.

Jag har under nästföregående paragraf omnämnt, att från förmögenhetsskatt icke böra undantagas sådana tillgångar, som härröra av beskattningsårets inkomst. Undantag härifrån synes dock böra göras i fråga om upp-
 lupen, men ej förfallen ränta på fordringar, som icke höra till rörelse.

Dylik ränta skall enligt förslaget till kommunalskattelag icke upptagas såsom inkomst och synes då ej heller böra räknas såsom förmögenhetstillgång. I överensstämmelse med vad nu gäller och jämväl presidenten Petersson föreslagit har fördenskull i det nu framlagda förslaget upptagits den bestämmelsen, att fordran, som löper med ränta, skall upptagas till sitt kapitalbelopp utan tillägg av upplupen ej förfallen ränta, och skall motsvarande gälla i fråga om avdrag för skuldräntor.

Särskilda bestämmelser erfordras rörande värdesättningen av de under 9 § 1 mom. f) och g) upptagna tillgångarna, och synas dessa bestämmelser kunna avfattas i huvudsak i överensstämmelse med vad inkomstskattesakkunniga föreslagit.

11 §.

För undvikande av upprepningar har i denna paragraf vidtagits den ändring i förhållande till presidenten Peterssons förslag, att i fråga om beräkningen av kapitalvärdet av skuld och av förpliktelse att utgiva ränta, avkomst eller förmån hänvisning skett till de i 10 § meddelade bestämmelserna om värdesättning av motsvarande förmåner.

12 §.

Angående inländska juridiska personers skattskyldighet för förmögenhet hänvisar jag till vad jag därom anfört vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag.

14 §.

Beträffande skattskyldighet för hemmavarande omyndiga barns förmögenhet hava nu gällande bestämmelser bibehållits.

16 §.

Vad angår bestämmelserna om ortsavdrag hänvisar jag till vad jag därom anfört vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag.

Jag har anslutit mig till den av presidenten Petersson framförda tanken, att en lindring vid statsbeskattningen på grund av ömmande omständigheter bör göras beroende därav, att likartad lindring medgivits jämväl vid kommunalbeskattningen. Ehuru enligt det nu framlagda förslaget det icke föreligger någon fix, för alla fall lika proportion mellan statsbeskattningens och kommunalbeskattningens ortsavdrag, synes man dock lämpligen kunna vinna det önskade målet genom en föreskrift, att avdraget för ömmande omständigheter får vid statsbeskattningen utgöra högst en och en halv gång det vid kommunalbeskattningen av sådan orsak medgivna avdraget.

17 §.

I överensstämmelse med vad som föreslagits i fråga om kommunalbeskattningen har för här i riket bosatt fysisk person gränsen för skatteplikts inträde satts vid ett taxerat belopp av 600 kronor.

18 §.

I förhållande till nu gällande bestämmelser upptager det nu framlagda förslaget de ändringar, att dels för enskilda och därmed likställda skattens grundbelopp i fråga om den del av det beskattningsbara beloppet, som icke överstiger 2,000 kronor, satts till 2 procent, dels ock ändrade skattesatser införts för vissa slag av juridiska personer. Angående skälen till de sålunda föreslagna ändringarna hänvisar jag till vad jag därom anfört vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag.

På sätt jag i annat sammanhang framhållit skall vid bestämmande av skatteprocenten för aktiebolag och därmed likställda hänsyn i vissa fall tagas icke blott till det beskattningsbara beloppet utan jämväl till behållen utdelning å aktier m. m. Såsom ett kortfattat uttryck för det förhållande, vari det beskattningsbara beloppet, i förekommande fall ökat med behållen utdelning, står till kapitalet, användes i det nu framlagda förslaget ordet »inkomstprocent». Därest beskattningsåret, såsom fallet kan vara exempelvis vid omläggning av räkenskapsår, överstigit eller understigit 12 månader bör, på sätt i praxis skett, hänsyn härtill tagas vid beräkning av inkomstprocenten. Föreskrift i sådant avseende har intagits i förslaget.

19 §.

Jag har ansett mig kunna biträda det av presidenten Petersson beträffande taxering av äkta makar, som leva tillsammans, framställda förslaget, att skuld, som icke kunnat avgå å den därtill närmast berättigade makens förmögenhet, skall avräknas å den andre makens förmögenhet.

22 §.

Beträffande föreskrifterna i denna paragraf hänvisas till vad därom yttrats vid anmälan av förslaget till kommunalskattelag samt vad den inom finansdepartementet utarbetade promemorian angående åtgärder till undvikande av eller lindring i internationell dubbelbeskattning med mera därom innehåller.

23 §.

Den i 23 § andra stycket av presidenten Peterssons förslag intagna bestämmelsen återfinnes icke i det nu framlagda förslaget. Rörande skälet härtill hänvisar jag till vad jag anfört om orsaken till att den likartade bestämmelsen i 52 § av kommunalskattekommitténs förslag till kommunalskattelag icke intagits i förslaget till kommunalskattelag (55 §).

26 och 27 §§.

Innehållet i dessa paragrafer är i huvudsak överensstämmande med vad i 69 och 70 §§ förslaget till kommunalskattelag föreskrives. Angående de punkter, vari förevarande stadganden skilja sig från föreskrifterna i be-

rörda paragrafer i förslaget till kommunalskattelag hänvisas dels till promemorian angående åtgärder till undvikande av eller lindring i internationell dubbelbeskattning med mera, dels ock till vad jag beträffande motsvarande paragrafer i kommunalskattelagen anfört.

30 §.

En motsvarande bestämmelse finnes meddelad i 73 § förslaget till kommunalskattelag.

I sitt utlåtande över promemorian angående åtgärder till undvikande av eller lindring i internationell dubbelbeskattning med mera anmärkte *kammarrätten*, att även i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt borde intagas ett dylikt stadgande.

Vad *kammarrätten* sålunda anfört har jag ansett böra beaktas.

32 §.

Beträffande innehållet i denna paragraf hänvisar jag till vad därom anförts i den allmänna motiveringen till förslaget till kommunalskattelag samt under 31 § i promemorian angående åtgärder till undvikande av eller lindring i internationell dubbelbeskattning med mera.

Det nu framlagda förslaget saknar motsvarighet till 26 § andra stycket av nu gällande inkomstskatteförordning och till 25 § i presidenten Peterssons förslag. Jag har nämligen ansett en bestämmelse i förevarande avseende, avfattad i överensstämmelse med vad presidenten Petersson föreslagit, böra intagas i kommunalskattelagen (67 §), och kommer denna bestämmelse på grund av 3 § i nu förevarande förslag att gälla jämväl för statsbeskattningens del.

Härefter uppläser föredragande departementschefen ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och föreslår, att förslaget måtte i proposition föreläggas riksdagen.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla, och skall till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Vid protokollet:

E. Regnér.